

τορπίλα

τορπίλα κ. **τορπίλη, η**, ουσ. [<γαλλ. torpille (= νάρκη)], η τορπίλη. **1.** λόγος που εκτοξεύεται εναντίον κάποιου και κάνει μεγάλη εντύπωση ή δημιουργεί μεγάλη αναστάτωση με το περιεχόμενό του: «μόλις πέταξε την τορπίλα ο τάδε πως μέσα στο κόλπο των παράνομων προμηθειών ήταν κι ο διευθυντής, έγινε της κακομοίρας μέσα στην αίθουσα απ' τις φωνές». **2.** ύπουλη ενέργεια σε βάρος κάποιου, για να μην μπορέσει να πραγματοποιήσει τα σχέδιά του: «δεν μπορεί να κάνει σωστά τη δουλειά του, γιατί δέχεται τορπίλες απ' όλους».

- αμολάω τορπίλα ή αμολάω την τορπίλα μου, λέω μεγάλη βλακεία, μεγάλη ανοησία: «ενώ εμείς μιλούσαμε σοβαρά, κάθε τόσο μας διέκοπτε ο τάδε κι αμολούσε την τορπίλα του!».

- βάζω τορπίλα, βλ. λ. [τορπιλίζω](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας